

«Синій птах»
за участю дітей-сиріт

З травня по червень в Київському театрі юного глядача на Липках вихованці школи-інтернату №21 показували дитячу виставу «Синій птах» за однойменною п'єсою Моріса Метерлінка. Режисер Євген Курман, художник Ірина Горшкова, хореограф Олексій Дубинський, музичне оформлення Олександра Головнього, продюсер Анна Лебедева. У виставі взяли участь актриса Київського Молодого театру Ганна Розстальна та народний артист України Олександр Безсмертний. В межах програми було проведено цікавий експеримент: маленькі глядачі мали змогу не тільки стежити за дією, а й самі займатися творчістю. У фойє театру перед виставою працювали майстер-класи з живопису, пластики, модульної скульптури та оригамі.

Проект «Синій птах» розпочато фондом «Мистецтво, Культура та Наука» і фахівцями Київського Молодого театру в 2000 році разом з освітнім проектом «Кинуті таланти». Проект є частиною довгострокової програми «Надання рівних можливостей в освіті для дітей-сиріт в Україні»; його спрямовано на розкриття творчих здібностей зазначеної групи дітей в галузі театру та надання можливостей для подальшої професійної самореалізації в цьому напрямі. Вперше «Синього птаха» за участю дітей-сиріт було показано в травні 2001 року на сцені Молодого театру. Вистава в ТЮГу — другий етап проекту, мета якого — знайти кошти для роботи реабілітаційного центру на базі інтернату №21.

■ Сцена з вистави «Синій птах». Київська школа-інтернат № 21.

Як воскресити Мольєра?

«Уявний хворий» Мольєра у постановці театру «Колесо» — безперечний успіх, хоча, йдучи на класику, завжди свідомо чи підсвідомо боїшся зустріти або стандартну шкільну інтерпретацію, або, навпаки — псевдоавангардні знуцання з твору. А в цьому випадку творцям вдалося знайти «золоту середину» між традиційним і сучасним баченням п'єси. Позитивними емоціями глядачів вистава завдячує як режисеру (І.Кліщевська), так і хореографу (О.Біткіне), композитору (М.Чембержі) та художнику по костюмах (С.Зайкіна) і, звісна річ, акторам. І знову дивуєшся, як на такій маленькій площі камерної сцени Ірина Кліщевська зуміла здійснити постановку, де задіяно так багато акторів. Тим більше, що, оживляючи цей твір Мольєра, вони співають і танцюють. Те, що здавалось би надто новомодним, чудово вписується в композицію твору, сучасні мотиви музики підкреслюють швидкий ритм дії на сцені. Цей ритм, як пульс хворого (уявно хворого), що нагадує кінематографічну наратію, є художнім досягненням режисера — не дає нудьгувати під час перегляду вистави. Та при цьому зміст п'єси принципово не змінюється, сучасна мова перекладу водночас підкреслює поетичний стиль Мольєра. Ще одною із складових успіху

постановки є гра Станіслава Колокольникова (Аргон) — стримана, позбавлена пафосу, економна в рухах, і саме це справляє особливо сильне враження. Прекрасним контрапунктом до створеного ним образу виявилась постать дружини хворого (Валентина Сова), яка, контрастуючи з персонажем Колокольникова, водночас доповнює його.

Більшість другорядних ролей теж майстерно виконані, особливо варто вирізнити С.Ладесова (Мольєр). Актори «Колеса» не забувають про мистецтво виразного руху на сцені, що завжди вважалося ознакою акторської майстерності — вітити грати жестом, ходюю, поклоном тощо. Виставу оживила несподівана вставка-метафора з театру маріонеток. Мольєр, як Великий Маніпулятор, керує своїми персонажами-ляльками.

Проте і найгарніша троянда має колючки. Гіперболізована гра В.Лялька, якому, мабуть, здавалось, що він мім, і дещо по-дитячому обіграний персонаж сина лікаря (Н.Примов) трохи псують загальне позитив-

■ Сцена з вистави «Уявний хворий» за Мольєром. Режисер І.Кліщевська. Київський театр «Колесо».

■ Ганна Русин у виставі. Фото Є. Чекаліна

не враження від спектаклю. Втім, публіка щиро сприйняла виставу, невимушено сміялась і все правильно зрозуміла. Глибокі думки тут передані витончено, ненав'язливо, вони плавно вплетені в загальну канву. Цього режисер і прагнула — щоб комедія залишилась комедією. Колесо історії крутиться, і на сценах Києва знову воскресає Мольєр.

Анна Ландовська

Привабливі негідники в моді

■ Сцена з вистави «Милий друг» за Гі де Мопасаном. Донецький український драматичний театр. Реж. А. Бакіров.

В пресі з'явилося повідомлення, що в Нікополі взяли пам'ять свого земляка Осипа Шора, який свого часу став прототипом героя відомої діалогії Ільфа і Петрова. про Остапа Бендера. В честь цього Осипа проводять фестиваль гумору. Кияни не перестають спілкуватися зі своїм улюбленим Голохвастовим з комедії «За двома зайцями» — фільм Віктора Іванова, поставлений 1961 року, регулярно іде по телебаченню, його випущено на відео й CD, пам'ятник його героям зайняв почесне місце на Бабиному торжку, Голохвастов не сходить зі сцен Київських театрів. Віддали йому належне і в Донецьку. Донецький український музично-драматичний театр (художній керівник Марко Бровун) кілька

років тому поставив на сцені «За двома зайцями» і, оскільки приналежність Голохвастова перевершила усі сподівання, театр продовжив розробляти цю золоту жилу. Й досить успішно. Цього разу в пригоді став Жорж, — герой роману «Милий друг» Гі де Мопасана — удачливий ловелас, який вправно використовує впливових нудьгуючих молодичок для утвердження власної кар'єри. Динамічна дія, наступальна, стрімка (як прийнято в цьому театрі) хореографія, виразні характери (майстерність акторів, серед яких важко виділити кращик), продумана, функціональна сценографія та блискучі костюми Олени Богатирьової, живий (!) спів, як сольний, так і ансамблевий під супровід живого (!) інструментального ансамблю іскристих джазових партій (музичне оформлення Євгена Кулакова), сполучене в органічну єдність режисером Андрієм Бакіровим — всі ці риси, роблять мюзкл «Милий друг» привабливим і приємним. Актор Андрій Романій, який грає Жоржа, не потішається над своїм персонажем, а навпаки, невтомно підкреслює всі його «доблесні героїства» на любовному терені. Київські глядачі, які прийшли на виставку з Донецька, показану в приміщенні Національного театру російської драми ім. Лесі Українки, були задоволені яскравими видовищем і майстерністю трупі. Мюзикл вдався.

«TELEGA»

49-й Міжнародний незалежний кінофестиваль короткометражних фільмів в Обергаузені (Німеччина), що проходив 1—6 травня 2003 року, відзначив спеціальним призом журі український короткометражний фільм «TELEGA» Д.Тяжлова, С.Шахворостова, А.Гунішева. Завдяки своїм унікальним за неймовірністю та непередбачуваністю витівкам «TELEGA» полонить глядача на фантастично-фізичному рівні. Стрічку офіційно відібрано для висунення на номінацію Євроакадемії «Найкращий європейський короткометражний фільм 2003» норвезьким МКФ короткометражних фільмів, місто Грімстад.

Вітаємо постійного автора «Кіно-Театру» Ганну Веселовську зі здобуттям літературно-мистецької премії ім. О. Білецького, а також нашого кореспондента Віру Кандинську, яка нагороджена почесним дипломом «За найкращу доповідь» (секція літературознавства в рамках Днів Науки в НаУКМА).

Головний редактор ■
Брюховецька Лариса
 Редакція ■
Безгін Ігор, Буняк Любомир, Газда Януш, Польща, Гладій Григорій, Канада, Горський Вілен, Ілленко Юрій, Коваль Олександр, Марущенко Віктор, Романюк Григорій, Сіксу Елен, Франція, Скуратівський Вадим, Ступка Богдан, Чміль Ганна
 Редакція ■
Кандинська Віра, Черепанин Василь
 Літредактор ■ **Кравченко Леся**
 Менеджер ■
Колесникова Людмила
 Художній макет і комп'ютерна верстка ■
Брюховецька Оксана
 Веб-дизайн ■
Бондаренко Тетяна

Здано на виробництво з готових позитивів 25.УІ.2003. Формат 60x84 1/8. Папір офсетний. Умовн. друк. арк. 7,46. Умовн.фарб.відб. 9,32. Обл.-вид. арк. 5,17. Тираж 1000 пр. Ціна вільна. Зам. № 63 від 25.УІ.2003. Редакція журналу «Кіно-Театр». Друкарня видавництва «АртЕк», 01013, Київ, вул.Деревообробна, 5. Адреса редакції: 04070, м.Київ, вул.Г.Сковороди, 2, НаУКМА, корп.1, к.216. Телефон редакції 416-60-96. e-mail: ktm@ukma.kiev.ua web-site: http://www.ukma.kiev.ua/pub/KTM.

автори № 4(48).2003:

Олександр Семашко — соціолог, доктор філософських наук
Ганна Веселовська — театрознавець
Віра Кандинська — студентка магістеріуму НаУКМА
Леся Косаківська — культуролог, Луцьк
Ольга Брюховецька — культуролог, аспірант НаУКМА
Євген Сивокінь — режисер анімаційного кіно
Віталій Юрченко — кінознавець
Іван Дауба — літературознавець, академік НАНУ
Олесь Санін — кінорежисер, сценарист, кіноактор
Софія Майданська — письменниця
Славомир Жижек — культуролог, Любляна
Михайло Субуцький — доктор філологічних наук
Ольга Кирилова — аспірант НаУКМА
Вікторія Спасищева — актриса театру і кіно
Сергій Тримбач — кінознавець, кінокритик
Вадим Скуратівський — культуролог, доктор мистецтвознавства
Юрій Ляшенко — кінорежисер
Володимир Піка — кінооператор
Анатолій Сиріх — кінорежисер
Леся Воронина — письменник
Оксана Мусієнко — кінознавець
Василь Портяк — кінодраматург, письменник
Анна Ландовська — культуролог, студентка НаУКМА

Ілюстрований журнал.
 Видається з 1995 року.
 Реєстраційне свідоцтво № 1303.
Передплатний індекс 74249
 Засновники —
 Національний університет
 «Києво-Могилянська Академія»,
 за участі Міністерства культури
 і мистецтв України,
 Подільської районної
 держадміністрації м.Києва.
 Журнал виходить раз на два місяці.